

Sygn. akt II K 967/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący : Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Urbańska - Czarnasiak

Protokolant : stażysta Daria Włodarska

w obecności /-/

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2018r. i 10 kwietnia 2018r.

sprawy karnej:

I. J.

syna W. i E. zd. K.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13 maja 2017r. ok. godz. 19.20 w miejscowości S. gm. Lisków kierował pojazdem mechanicznym tj. samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości tj. 1.17 mg/l, 1.15 mg/l, 1.19 mg/l i 1.15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **I. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 / osiemdziesiąt/ stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10,00 /dziesięć/ złotych,
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego tytułem środka karnego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkich kategorii w strefie ruchu lądowego na okres 3 /trzech/ lat,
3. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt. 2 wyroku zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 maja 2017r.,
4. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000,00 /pięć tysięcy/ złotych,
5. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230,00 /dwieście trzydzieści 00/100/ złotych tytułem kosztów sądowych.

SSR J. C.

Sygn. akt II K 967/17

UZASADNIENIE

W dniu 13 maja 2017 roku oskarżony I. J. wypił pod sklepem w miejscowości S. ze znajomym F. S. około 200 ml. wódki. Po wypiciu tej ilości wódki F. S. odjechał spod sklepu, a oskarżony pozostał.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 79-79v,

zeznania świadka F. S. k. 35-36, 80-80v)

W tym samym czasie około godz. 19:00 sąsiad oskarżonego M. J. wchodzący do sklepu zakupił na prośbę I. J. ćwiartkę wódki i dwa piwa. Po wyjściu ze sklepu wręczył oskarżonemu zakupiony dla niego alkohol i odjechał w kierunku L. zatankować paliwo. Kiedy wracał po ok. 15-20 minutach samochód oskarżonego stał w tym samym miejscu obrócony w stronę M.. Nie widział wtedy oskarżonego ani pana S..

(dowód: zeznania świadka M. J. k. 38-39, 80v)

Około godz. 19:20 oskarżony wsiadł do swojego samochodu marki F. (...) nr rej. (...) i ruszył nim ale po chwili na skrzyżowaniu zawrócił i zatrzymał się pod drugim sklepem spożywczym należącym do I. R.. Wsiadł z pojazdu i udał się do sklepu zostawiając otwarte drzwi od strony kierowcy. W tym czasie kiedy oskarżony poruszał się samochodem po drodze obserwowali go funkcjonariusze policji KP K., którzy od razu udali się za oskarżonym do sklepu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 79-79v,

zeznania świadka B. S. k. 21-22, 79v-80,

zeznania świadka J. N. k. 26-27)

Był on w tym momencie jedynemu klientem sklepu. Poprosił o kartę do telefonu. Nie spożywał w sklepie żadnego alkoholu.

(dowód: zeznania świadka I. R. k.97-97v,

zeznania świadka B. S. k. 21-22, 79v-80,

zeznania świadka J. N. k. 26-27)

Była od niego wyczuwalna woń alkoholu. Miał bełkotliwa mowę i chwiejny chód. Funkcjonariusze udali się z I. J. do Komisariatu Policji w K., celem przeprowadzenia badania na urządzeniu (...) 7110 nr fab. (...) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami:

- o godzinie 19 : 57 – wynik 1,17 mg / l,
- o godzinie 20 : 00 – wynik 1,15 mg / l
- o godzinie 20 : 30 – wynik 1,19 mg / l
- o godzinie 21 : 00 – wynik 1,15 mg / l

Funkcjonariusze zatrzymali mu prawo jazdy kat. A,B,T o nr (...) wydane przez Starostę K..

(dowód: zeznania świadka B. S. k. 21-22, 79v-80,

zeznania świadka J. N. k

notatka urzędowa- k. 1,

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k.3,

świadcstwo wzorcowania k. 4,

postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k- 17,

pismo Starostwa Powiatowego w K. k. 7)

Oskarżony I. J. ma 70 lata. Jest synem W. i E. z.d. K.. Posiada wykształcenie podstawowe i nie posiada wyuczonego zawodu. Obecnie jest emerytem o dochodzie ok. 900,- złotych. Jest żonaty i posiada 2 dorosłych dzieci. Posiada samochód osobowy marki F. rocznik 1998. Oskarżony nie był dotychczas karany. Nie leczył się również psychiatrycznie.

(dowód: dane osobo- poznawcze oskarżonego- k. 79, dane o karalności- k. 68)

Oskarżony I. J. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed sądem przyznał się do zarzucanego czynu i złożył krótkie wyjaśnienia, w których podał, że tego dnia faktycznie spożywał alkohol z panem S. pod sklepem, a potem wsiadł do samochodu i ruszył w kierunku domu. Przypomniało mu się że musi kupić kartę, dlatego nawrócił i stanął pod sklepem, wysiadł z samochodu zostawiając w nim otwarte drzwi, a następnie wszedł do sklepu. Za nim weszli funkcjonariusze, którzy poprosili go na zewnątrz i pytali się, czy nie uważa, że stoi za blisko drogi a jego drzwi od samochodu są uchylone. Przyznał, że po badaniu na posterunku okazało się, że miał coś powyżej 1 mg/l, ale stwierdził, że nie orientuje się jaka ilość alkoholu może spowodować takie stężenie. Wyjaśnił, że spożywał pod sklepem alkohol, ale nie pamięta ile dokładnie. Twierdził, że coś go opętało, że wsiadł do samochodu.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za częściowo wiarygodne, w zakresie w którym odzwierciedlają ustalony stan faktyczny, a także korespondują z zebranymi w sprawie dowodami z dokumentów. Uznał je za mało wiarygodne w kwestii spożywanego w tym dniu alkoholu, gdyż wyjaśnienia oskarżonego, iż nie pamięta dokładnie ile mógł wypić pod sklepem tego dnia alkoholu są mało wiarygodne, tym bardziej, że twierdził dość stanowczo, że wcześniej tego dnia nie pił alkoholu. Trudno zatem jest ustalić w sposób kategoriyczny jaki alkohol tego dnia spożywał oskarżony i w jakich ilościach. Z zeznań świadka F. S. wynika, że wypił z nim 200 ml. wódki, a z zeznań świadka M. J., że kupował dla niego w sklepie ćwiartkę wódki i dwa piwa. Zeznania tych świadków Sąd uznaje za prawdziwe i odzwierciedlające stan faktyczny.

Za zgodne z prawdą należało również uznać zeznania funkcjonariuszy policji oraz I. R.. Zeznania wszystkich wskazanych wyżej świadków są spójne i logiczne.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości. Ponadto nie budziła wątpliwości także sprawność urzędnika, za pomocą którego dokonywano pomiaru zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż posiadało ono ważne świadectwo legalizacji.

Sąd zważył, co następuje:

Artykuł 178a § 1 k.k. penalizuje czyn polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających. Zgodnie z art. 115 § 16 k. k. człowiek znajduje się w stanie nietrzeźwości, gdy zawartość alkoholu w jego krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Występek przewidziany w art. 178a § 1 k. k. jest przestępstwem formalnym, które może nastąpić bez względu na to czy zaistniał jakikolwiek skutek. Stroną podmiotową tego występku stanowi umyślność.

Oskarżony I. J. wypełnił swoim zachowaniem przedmiotową stronę występku z art. 178a § 1 k. k., gdyż będąc w stanie nietrzeźwości, mając wysokie stężenie - 1,17 mg/l, 1,15 mg/l, 1,19 mg / l i 0, 1,15 mg/l - alkoholu w

wydechanym powietrzu, wsiadł do samochodu i wyjechał nim na drogę publiczną. Oskarżony, jako dorosły mężczyzna, miał pełną świadomość, iż po spożywaniu alkoholu może znajdować się w stanie nietrzeźwości i nie powinien wsiadać za kierownicę. Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż oskarżony działał umyślnie z zamiarem ewentualnym, gdyż zdając sobie sprawę, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości, przewidywał możliwość popełnienia przestępstwa i godził się na to.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, będący przedmiotem analizy i oceny Sądu, pozwala na przypisanie oskarżonemu winy, gdyż w czasie swojego bezprawnego i karalnego zachowania, mając możliwość podjęcia decyzji zgodnej z wymogami prawa, nie dał posłuchu normie prawnej.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego należy ocenić jako znaczny. Zgodnie z art. 115 § 2 kk, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu w przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę elementy przedmiotowe i podmiotowe uznając, iż jest on znaczny. Przemawia za tym opisana wyżej postawa oskarżonego oraz stopień i rodzaj naruszonego dobra jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Sam fakt prowadzenia samochodu przy takim (wykrytym u oskarżonego) stężeniu alkoholu w wydechanym powietrzu powoduje, że dany kierowca stwarza niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu.

Biorąc pod uwagę te okoliczności, a z drugiej strony właściwości osobiste oskarżonego i jego dotychczasowy sposób życia Sąd doszedł do przekonania, że nie można uznać, że dla osiągnięcia celów postępowania karnego wystarczające będzie zastosowanie wobec I. J. warunkowego umorzenia postępowania, o które wniosł obrońca oskarżonego. W ocenie Sądu orzeczenie warunkowego umorzenia postępowania w przypadku niniejszego postępowania wobec oskarżonego nie zaspokoi społecznego poczucie sprawiedliwości, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa Wskazane w art. 66 § 1 k.k. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób życia stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania. Nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości popełnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich „znaczącością” lub „nieznaczącością”. Należy zatem przyjąć, że przesłanka ta wchodzi w grę dopiero po ustaleniu, iż społeczna szkodliwość czynu i wina sprawcy nie są znaczne. (por. komentarz do art. 66 kk pod red. Piotra Hofmańskiego).

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował oskarżonemu nagminność tego typu przestępstw i to w skali ogólnokrajowej. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uwzględnił uprzednią niekaralność oskarżonego oraz przyznanie się oskarżonego do winy.

Mając powyższe na uwadze, kierując się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k. k., uwzględniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd na podstawie 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 80 stawek grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych uznając, iż jest ona adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu kara w pełni zrealizuje wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i represyjną, a jednocześnie stanowić będzie wystarczające ostrzeżenie na przyszłość.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 k. k. (w brzmieniu obowiązującym od dnia 18 maja 2015r.) orzekł w stosunku do I. J. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Nadmienić należy, iż okres wymierzonego zakazu jest okresem minimalnym, bowiem w myśl wyżej cytowanego przepisu Sąd orzeka, na okres nie krótszy niż 3 lata, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełni to przestępstwo w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środków odurzających.

Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 13 maja 2017r..

Wobec popełnienia przez oskarżonego przestępstwa z art. 178a § 1 kk. Sąd zobligowany był również w myśl przepisu art. 43a § 2 kk orzec od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości od 5.000,00 złotych do 60.000,00 złotych. Zasądzając w przedmiotowym wyroku świadczenie pieniężne w minimalnej kwocie 5000,00 złotych Sąd kierował się stanem nietrzeźwości oskarżonego i jego sytuacją materialną.

Na podstawie art. 627 kpk, uwzględniając sytuację rodzinną i finansową oskarżonego, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 230,00 złotych na które składają się poniesione koszty postępowania przygotowawczego w kwocie 130,00 złotych oraz koszty postępowania sądowego (20,00 złotych z tytułu opłaty od doręczenia wezwań i innych pism), a nadto kwotę 80,00 złotych tytułem opłaty od wymierzonej kary grzywny.

SSR J. C.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonemu,
2. przedłożyć za 14 dni lub wraz z apelacją.